

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

get af, at importen af personmotorkøretøjer på grund af landets økonomiske situation lå væsentligt under behovet for nye biler.

Loven var oprindelig gældende for 1 år, men er senere flere gange blevet forlænget, senest ved lov af 29. november 1955. I forbindelse med disse forlængelser er der foretaget visse ændringer af loven, bl. a. således at en større del af salgsprovenuet tilfalder ejeren. Efter de nugældende regler får ejeren de første 2 000 kr. ubeskåret, og af den del af nettobeløbet, der overstiger 2 000 kr., får ejeren de 75 pct., medens de 25 pct. inddrages i vejfonden. Endvidere er der i loven hjemmel til, at også andre vogne, der er klausuleret mod videresalg, kan bortsælges på offentlig auktion i overensstemmelse med lovens regler.

Ved lov af 29. november 1955 blev også motorcykler inddraget under loven, således at hvis en person eller virksomhed får købstilladelse til en motorcykel til udskiftning af en ældre, skal denne bortsælges på offentlig auktion. Ifølge bestemmelserne får ejeren de første 500 kr. ubeskåret, medens restbeløbet deles på tilsvarende måde som med hensyn til bilerne, således at 75 pct. går til ejeren og 25 pct. til vejfonden.

Importen af personautomobiler udgjorde i 1953 ca. 26 000, i 1954 ca. 36 000 og i 1955 ca. 28 000. Trods denne meget betydelige import er der imidlertid stadig et stort udekket behov for personautomobiler, hvad der klart fremgår af det store salg på dollarpræmieringsbasis, der stadig finder sted til priser, der ligger ca. 40 pct. over den normale udsalgspris for personvogne. I de første 8 måneder af indeværende år har importen således udgjort ca. 22 500 vogne, hvoraf ca. 18 300 er købt i henhold til dollarpræmieringsordningen. Det er endog en lille stigning i forhold til i fjor. Også brugtvognspriserne er stadig udtryk for et betydeligt udekket behov. Selv om de store, benzinslugende vogne fra førkrigstiden er gået betydeligt ned i pris, ligger små og mellemstore vogne, som jo udgør den helt overvejende del af vor vognpark, stadig i priser, der svarer til prisniveauet for nye vogne, der er indkøbt på dollarpræmieringsbasis. Der har vel været tale om, at der var tegn til en nedadgående tendens, men ser man på gennemsnitsprisen af de vogne, der

er solgt i henhold til lovens ordning, viser den kun et meget begrænset fald. Den har i lang tid svinget omkring 4 000 kr. Gennemsnitsprisen i de første 7 måneder af dette år har været 3 900 kr., og i betragtning af at det overvejende antal automobiler, der nu udskiftes, skal være karakteriseret som praktisk talt ophugningsmodne, er det jo klart, at en sådan gennemsnitspris indeholder en ikke ubetydelig konjunkturgevinst.

Trods de strenge regler for udskiftning bliver der stadig udskiftet et ikke helt ringe antal vogne — i de første 7 måneder af indeværende år således omkring 1 000 vogne. Hertil kommer godt et par hundrede vogne, der er tilladt solgt i henhold til lovens regler, idet de var undergivet klausul mod videresalg.

Da der således stadig er tale om væsentlig overpris ved salget af brugte vogne, og da loven som nævnt finder anvendelse i et ikke ubetydeligt antal tilfælde, vil det næppe være rigtigt ikke at videreføre denne lovgivning endnu i nogen tid, og den foreslås derfor forlænget for yderligere 1 år.

I forbindelse med forlængelse af loven i 1953 og 1954 blev der indføjet en bestemmelse om, at loven kunne bortfalde inden den fastsatte udløbstid ved kgl. anordning, såfremt forholdene skulle ændre sig således, at lovens bestemmelser ikke længere var nødvendige. Dette vil jo være tilfældet, hvis priserne falder, så der ikke længere er tale om nogen væsentlig konjunkturgevinst, ligesom der vil kunne blive tale om at lade loven bortfalde, hvis man inden for perioden skulle ophøre med tildelingen af automobiler gennem automobilfordelingsnævnet. Såfremt forholdene tilsiger en ophævelse af loven, vil jeg forinden drøfte spørgsmålet i folketingets vareforsyningsudvalg.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om pas til danske statsborgere m. v.

Ved lov nr. 100 af 22. marts 1951 om ændring i den dagældende lov om tilsyn med fremmede og rejsende m. m. blev gæbyret for pas, der udstedes af politiet, for-